

KI A KEDVENC SZENTÜNK?

Nekem Kalkuttai Szent Teréz Anya. Teréz anyát sokan a modern idők legnagyobb szentjének tartják. Teljes, boldog életet élt. De valószínűleg, Ő sem volt jobb, tehetségesebb, ügyesebb, okosabb, szerencsésebb, mint mi. Akkor mi volt a titka? Nézzük meg, hogyan is gondolkodott:

„Imádkozom és dolgozom Jézusért, Jézussal és Jézuson keresztül. A kezemmel szolgálom. A szívemben hordom a szegényeket, és őket szolgálva szolgálom és szeretem Jézust. Mindannyiunknak el kell köteleznie magát mások szolgálatára.

Nem az a fontos, hogy mennyit teszünk, hanem hogy mennyi szeretetet fektetünk abba, amit teszünk. Ebben áll a mi szeretetünk Isten felé. Életünket a saját szelvényiségünkkel kell leélnünk.

Ha mindenki a saját helyén munkálkodik, meg tudjuk változtatni a világot.

Ha valóban azt a munkát végezzük, ami ránk lett bízva, akkor azt teljes szívvel kell elvégeznünk. Úgy kell cselekedni, mintha minden rajtunk múlna. A többit pedig Istenre kell bízni.”

A környezetünkben kell elkezdenünk, az ima, az irgalmasság és a szeretet apró cselekedetein keresztül először a családkon belül, majd a szomszédjainkkal, barátainkkal, hogy mindez kisugározzon a lakónegyedünkre, a városunkra, végül az egész földre, hogy megvalósuljon a jelenleginél lényegesen igazságosabb és testvériesebb világ.”

Igen, Teréz anya is egy átlagos képességű, egyszerű ember volt, aki viszont komolyan vette Krisztus követését, mert tudta, csak Általa lehet igazán boldog.

(Laudetur - forrás: internet)

Mátyás király udvarában jártunk

Családos cserkész tábor Marcelházán

Az idén már nyolcadik alkalommal lett megrendezve a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség (SZMCS) családos cserkészeinek nyári tábora, 70 felnőtt és gyermek részvételével. A tábornak a marcelházi alapiskola adott otthont, amely egy időre Mátyás király udvarává alakult át. A táborlakók szülőföldünk több településéről érkeztek, s ott voltak az újjvári családok képviselői is.

Bár a cserkészlet hatáskörében elsősorban a 6-18 éves gyermekek és fiatalok állnak, a SZMCS fontosnak tartja azoknak a felnőtteknek a megtartását is, akik a családalapítás miatt, nem kapcsolódhatnak be a tevékeny cserkészmunkába. Azok a cserkészszülők fogtak össze, akik számára fontos a család, a keresztény hit és a magyarság megtartása, és nem utolsó sorban az igaz közösségből fakadó élmény. Ez a közösség önmaga által teremti meg mindazt, ami fontos a gyerekeknek, s egyúttal a felnőttek számára is nagy kihívást jelent. A szervezési és előkészítési munkákat két család vállalta magára, és gazdag programmal ajándékozták meg a résztvevőket.

A júliusi hónap utolsó péntekén zászlófelvonással nyitottuk meg Mátyás király udvarát. Meglátogattuk a Visegrádi kirá-

lyi palotát, és megcsodáltuk a márvány Herkules-kutat. Utána, a nagyobb gyerekek bob-bal csúsztak le a Visegrádi-hegyek lejtőiről, miközben útjukat egy kis eső fűszerezte.

Minden este tábortűz zárta a napot, Mátyás király-korabeli keretmesével (A három bakkecske, Egyszer volt Budán kutyavásár, A Kolozsvári bíró...). Egyik este, a nagyobb gyerekek bátorságpróbán is részt vettek, miközben a szülők, a próbát, egy kis illyezgetéssel színezték.

Vasárnap a cserkészcsaládok, a marcelházi római katolikus templomban, gitár- és énekkísérettel gazdagították a szentmisén résztvevő híveket. Még aznap délután, a táborban, helyi önkéntes tűzoltók tettek látogatást, és a tűzoltás fortélyait mutatták be. Utána fergeteges habparti következett. A gyerekek, de néhány szülő is, egy rövid időre, habfelhőben tűntek el. Mikor pedig a tűzoltók, a habparti résztve-

vőit, hideg vízzel locsolták végig, mindenütt kacagó gyermekarcok tündököltek.

A következő napon a nagymegyeri strand fogadta a családos cserkészeket. Nagy volt az öröm, amikor a gyerekek vidáman lubickolhattak a Corvinus strand termál vizében.

A tábor folyamán családos stafétaversenyt is szerveztünk. Ennek folyamán különböző feladatokat kellett elvégeznünk: éneklés, szójáték, gólyaláb-séta, sörládámászás...

Az utolsó estén, a tábortűz alatt, Mátyás király felavatta a Fekete sereg apródjait

- a gyerekeket. A családos cserkész-tábor zászlólevonással ért véget.

Befejezésül csupán annyit, hogy a családos cserkész-tábor nem hasonlítható össze egy klasszikus cserkész-táborral. A nagyrészt még óvodáskorú, sőt, még ennél is kisebb gyermekek miatt, egy ilyen táborban a program még nem any-

nyira feszített és beosztott. Ugyanakkor, - ez az első ránézésre, mindenképp lazább tábor -, ugyanazonokon az alapokon nyugszik, mint egy hagyományos cserkész-tábor. Mi szülők azt szeretnénk, ha ezekből a gyerekekből is, néhány év múlva, cserkészek lennének, a döntés viszont, természetesen, majd rajtuk áll.

Azt kívánjuk, hogy a családos cserkészlet a felvidéki magyar cserkészlet egyik pótolhatatlan sarokköve legyen. Miközben az ifjúság nevelésének nemes célját követi, egyúttal a harmonikus családi élet-hez is jó példával szolgál. Mindez váljék a Jó Isten még nagyobb dicsőségére!

Pócs Gabriella

IMA A CSALÁDOKÉRT:

„Dicsőséges Szentháromság, minden szeretet és közösség forrása, köszönjük Neked a családunkat. Kérünk, bocsásd meg bűneinket, amelyeket szereteteink ellen elkövettünk. Támogasd testvéreinket, akik házasságukban és családi életükben hajótörést szenvedtek. Töltsd el szívünket családtagjaink iránti áldozatos, tiszta szeretettel. Segíts, hogy a kölcsönös önátadásban, napról napra ujjá szülessünk. Segíts fiataljainkat, hogy bátran vállalják a családi élet kihívásait. Áldd meg mindazokat, akik a magyar családokért fáradoznak. Szent Család, könyörögi érettünk! Ámen.”

Egy tanúságtétel az Érsekújvári Nyári Gyógyító Lelkigyakorlatról

Egy kedves ismerősöm megkért, hogy írjak egy pár sort az érsekújvári, Regina Collins által vezetett, nyári lelki-gyakorlatról. Idén, sajnos, csak egy napon vehettem részt, viszont ez a kevés idő is elég volt ahhoz, hogy újra érezzem azt a békét és szeretetet, amely ezeken az alkalmakon jelen van, és betölt. Egyúttal, most is öröm volt újra találkozni minden kedves ismerőssel és baráttal.

Érsekújvárott az első nyári lelki-gyakorlaton 2012-ben vettem részt. A sógornőm és férjem édesanyja már korábban is részesei voltak ennek a, mondhatnám, lelki wellnesnek, és engem is csalogattak. Én akkor még úgy éreztem, hogy kár lesz egy olyan szabadságért, amikor csak egyedül, a gyermekeim és a férjem nélkül töltök el néhány napot.

Viszont az Úr, közben, munkálkodott bennem, és szelíden, mindig közelebb és közelebb hívogatott magához. Így, 2012-ben a szívemben már olyan erős hívást éreztem, hogy szinte számoltam a napokat, és mihamarabb mehessek a lelki-gyakorlatra.

A lelki-gyakorlat előtt, egyrészt, félelmekkel, aggodalmakkal és kérdésekkel voltam tele. Abban az időben ugyanis a családban sok volt a betegség és szomorúság. Másrészt vágyakoztam az Úrral való bensőségebb kapcsolatra. Úgy éreztem, az Úr azt szeretné tőlem, hogy

a lelki-gyakorlaton a szeretteimért imádkozzak.

A lelki-gyakorlat idején, már az első szentségimádáson, mélyen megérintett az Ő jelenléte. Azt sugallta felém, hogy „Ne félj, én szeretlek téged és a családot is.” Az Oltáriszentséghez való imát olvasva úgy hullottak a könyveim, hogy szinte eláztattam a lapot az imakönyvemben.

Ez tehát így kezdődött 2012-ben. Ezt követően pedig sosem tudtam kihagyni ezeket a lelki alkalmakat. Regina nővér tanítása és tanúságtétele, a közös imák, a szentgyónás és dicsőítés, mind-mind közelebb vezettek az Úrhoz. Ezúton mondok köszönetet az érsekújvári Ignis Polgári Társulásnak, melynek tagjai évről évre megszervezik ezt a nagyszerű lelki-gyakorlatot. Egyúttal, hálásan köszönöm Regina nővérnek is, hogy hajlott kora ellenére, fáradhatatlanul közvetíti felénk az evangéliumot.

Kedves Testvérem Krisztusban, befejezésképpen csak annyit szeretnék még hozzáfűzni, hogy ne sajnáld az időt, sem a szabadságot! Tedd meg az első lépést az Úr felé, és Ő százszor annyit lépést tesz meg feléd. Életemben ezt tapasztalom nap, mint nap. Dicsőség legyen az Úrnak ezért most és mindörökké!

Bánovski Zsuzsanna

Barangolás a cseh fővárosban

Az érsekújvári Széchenyi György Baráti Kör a havi közösségi alkalmakon, az adománygyűjtéseken túl, talál időt zárandoklatra is. Így jártunk már Csíksomlyón, Krakkóban, Itáliában többször is, s ez évben Prágában. Nekem nem ismeretlen a város, hiszen egyetemi városom, és a többieknek sem volt teljesen ismeretlen. Igyekeztem zárandoklatot is varázsolni, s olyan helyeket bejárni, ahová a turista ritkábban jut el. Prága nemcsak a sör fővárosa, hanem...

Merre jártunk, mit ajánlok: A Hradzsín, tele van magyar emlékekkel - címereink. A kötelező Uláslzó teremben, Arany utcácskában, a katedrálisban sok a látnivaló, ám vajon ismerős a várfalban kialakított fegyverkiállítás? Néhány éve ismét szülő terem a vároldalban, nem beszélve a királyi lovarda és a kastély csodálatos parkjáról.

Vajon mennyien találnak rá a belvárosi ferences templomra? A 14 ferences vértanú kápolnijára és a ferences kertre? Pedig ott van a Vencel tér mellett.

A Vysehrad monumentalitásával és az onnani kilátással talán csak a Strahov és a Petrin hegyi kilátó veszi fel a versenyt. A Főtér és ami a Zsidóvárosból megma-

radt, szinte elrejtí elöttünk a prágai Assisit, ahogyan nevezték.

Bár II. József tönkretette a magyar származású (III. Béla unokája) Prágai Szent Ágnes klarissza monostort, de a helyszelleme megmaradt. Diákokkal jártam ott később, alig lehetett őket elindítani onnan. A belépés ingyenes, a pár korona pedig megéri a hatalmas galéria bejárására. Ott rejtőzik Prága legkisebb háza, valamint egy monarchista kiskocsmá, tele a Habsburgok képeivel. Nem a „Na zdravie!”, hanem a „Nech žije král!” köszöntés dukál.

A magyar emlékeink nemcsak a várban vannak: a Rákóczi-emléktábla a Kisoldal téren, a Görgey-emléktábla a Kozna utcában, a Liszt-szobor a Platyz sarkán, a magyar címer a Tyn, a Kármelita templomban, ahol a Kis Jézusnál imádkoztunk.

És ne felejtse el a Kampát, a Békefalat, a máltaiak templomát és a rózsakertet! S vendéglátóinkat, a kapucinusokat a Lorettói kegyhely mellett.

Mindez szép és jó egyedül bejárva, nekünk viszont megadatott, hogy együtt mehettünk.

Kovalcsik P. Cirill, OFM

Így készült az idei cserkész tábor

Kürt, Szabadka és Érsekújvár fiataljainak közös nyári táborozása

Újságokból, internetről, de akár a televízióból is számos főzőreceptet „csenhetünk”, melyekkel változatosabbá tehetjük az otthoni konyhát. Most azonban egy teljesen más elkészítési módszernek és végeredménynek lehetnek a tanúi. Nézzük hát a 2018-as cserkész tábor receptjét!

HOZZÁVALÓK:

- Motivált vezetők;
- Egy jó táborhely;
- Sok-sok szervezés;
- Kürt, Szabadka és Érsekújvár cserkészcsapatai;
- Nyár;
- Rengeteg lelkes gyerkőc;
- Sok-sok sátor.

ELKÉSZÍTÉSI MÓD:

Keressünk néhány motivált vezetőt a csapatban, akik elég rátermettséget éreznek magukban ahhoz, hogy belekezdjenek egy fergeteges cserkész tábor szervezésébe. Miután a vezetőkben elegendő mennyiségű motivációt találtunk, továbbhaladhatunk a készítésben.

Keressünk egy jó táborhelyet! Fontos, hogy kellőképpen nagy legyen ahhoz, hogy a sok-sok gyerkőc és vezető elférjen rajta. Elengedhetetlen tényező továbbá a táborhely közelében található tó, folyó vagy patak, hogy a csipet-csapat gond nélkül lubickolhasson, evezzen és tisztálkodhasson.

Ezek után kezdjük el a szervezést. Egyeztessünk a kürti és a szabadkai cserkészcsapattal, és beszéljük meg együtt a tábori programot, hogy minden a lehető legsimábban menjen.

Következő lépésben várjuk ki a nyarat. Ez az egyik legfontosabb lépés, hiszen ilyenkor a szabadidők száma fordítottan arányos a gondterhelt cserkészekével. Ezt az időszakot minden évben a lehető legjobban ki kell használnunk úgy, ahogyan az idén is tettük.

Ezt követően a sok motivált gyerkőcöt ültessük fel egy autóbuszra a sok motivált vezető mellé, és induljunk el a már jó előre kinézett táborhely felé, mely esetünkben Kicsind község mellett terült el. A gyerkőcöknek adjunk sátrakat, melyeket vezetőjük segítségével pikk-pakk felépíthetnek, hogy nyolc napon keresztül otthonuk lehessen.

Ezek után nincs más dolgunk, mint mosolyogni, élvezni a játékokat, a vizes programokat, a sportnapot, a kvízzjátékokat, a kézműves foglalkozásokat, a tábor-tüzeket, a népdaltanulást, a tűzrakást, a tábortűzi jelenet elkészítését, a közös őrsi pillanatokat és mindazt, amit a már fentebb feltüntetett pár összetevőből elő tudunk varázsolni.

Így készült hát az idej cserkész-tábor. A recept nem volt teljesen tökéletes, hiszen hiányzott belőle az nagy mennyiségű szúnyogirtó spray. A résztvevők elmondása alapján viszont ez az aprócska baklövés, mit sem rontott a végeredmény minőségén. A cserkészek tehát idén is megmutatták, hogy nem csupán tábori lecsót tudnak főzni, de a tökéletes cserkész-tábor receptjét is ismerik.

Šarai Erika

Szűnyogháború és közösségépítés Szőgyénben

Újvári fiúk a 7. Felvidéki Ministránsolimpián

A 7. Felvidéki Ministránsolimpiára gyűltünk össze augusztus második hetében Szőgyénben, a Csongrády Lajos Alapiskolában. Az olimpián azok a fiúk vehettek részt, akik az elmúlt iskolaév folyamán segítettek a lelki atyák munkáját. Érsekújvárból hárman voltunk ezen a rendezvényen: mi ketten az Olivérral, akivel a Ferencrendi templomban szoktuk ministrálni és Erikkal, aki a plébániai templomban ministrál, rendszeresen. Rajtunk kívül a Felvidék több tájáról is sok ministráns érkezett Szőgyénbe.

Erre a találkozóra az apukám vitt el. Megérkezésünk után segített lepakolni a hálózsákomat, mivel az alapiskola osztályaiban voltunk elszállásolva. Majd lassan érkeztek a szobatársak. Meglepetésemre egy olyan fiúval találkoztam, akit az idén egy más, korábbi nyári táborban ismertem meg. Ő Helembáról jött. Egy csoportba kéredzkedtünk, így a következő napokat együtt tölthettük el, és még jobb barátságba kerültünk egymással.

Az olimpia főszervezői Farkas Zsolt Atya, szőgyéni plébános és Andrusko Gyula Atya, érsekújvári káplán voltak. Meggyújtották az olimpiai lángot, majd a többi, kb. száz résztvevővel, a Nagybaldogasszony-templomba vonultunk, hogy részt vegyünk a rendezvényt megnyitó szentmisén. Ebből az alkalomból magunkkal vittük az olimpiai lobogót az

öt karikával és a kereszttel.

Minden ministráns egy-egy csapatba lett beosztva, majd gyakorolni kezdtük a röplabdázást. Ezután még más sportágban is volt részünk – futball, asztalitenisz, váltófutás. Ezen kívül az atyák az agyunkat is megtornáztatták egy kicsit – bibliai kvízzel és sakkal.

Az olimpia minden napját tornával kezdtük, majd olyan csapatjátékokkal folytattuk, ahol mindenki játszott mindenkivel. Este hat órakor szentmisén vettünk részt. Naponta, az esti takarodó előtt imával zártuk a napot. Ezután, a sötétedéskor a szűnyogháború következett. Sajnos, a szűnyogok éjjelente nem nagyon hagytak bennünket aludni, s ezért, a tíz szobatársammal, hajnalig beszélgettünk. Ezért a másnap reggeli torna nagyon fárasztó volt számunkra.

A reggeli, az ebéd és a vacsora mindig nagyon ízlett. Az olimpián való részvétel teljesen ingyenes volt számunkra. Senki sem ment haza üres kézzel, minden résztvevő emléklapot kapott. Valamennyi sportágban a győztes csapatoknak érmet és kupát osztottak ki.

A ministránsolimpián nagyon sok szép élményben volt részem. Remélem, hogy jövőre újra megszervezik, és még több újvári ministráns vesz rajta majd részt.

Pócs Ákos, 10 éves

1Úton Nemzetközi Zarándoknap az édesanyákért

„Vegyétek szemügyre az ősi utakat, és kérdezősködjétek a régi ösvényekről: Melyik volt a jó út? És azon járjatok! Akkor majd megtaláljátok lelketek nyugalmát.”

(Jer 6, 16)

Immár 5. alkalommal, augusztus 25-én valósult meg a közép-európai országokban – Magyarországon, Ausztriában, Szlovéniában a romániai Erdélyben és Székelyföldön, valamint Szlovákiában is, az 1Úton Nemzetközi Zarándoknap. Szülőföldünkön, a zarándoknap során, összesen közel 250 zarándok, Háromszlécscről (Liptovské Sliače), Ipolyságról, Berencsből, Nyitracsehiből Nagykérről, Gútáról, Udvardról, Kürtről, Bényből, Ipolyságról és Ipolyszalkáról, gyalogosan indult el, Dunamocsról pedig, a Dunán, csónakokban tették meg néhányan a távot, Esztergomig. Az egyes zarándoklatok végén, Háromszlécen, Paláston, Nagycétényben, Szőgyénben, Érsekújvárott és Esztergomban, hálaadó szentmisén vettek részt a zarándokok. Íme, egy tanúságtétel és élménybeszámoló a vízi zarándoklatról:

„Reggel nehezen, bár izgatottan ébredtünk, tudván, hogy egy fontos ügyért za-

rándokolunk. A többiekkel Dunamocson találkoztunk, 10 órakor. A túra Borka Iván atya eligazításával és a délelőtti imaórával indult. Vízre raktuk a kenukat, majd húszan vágtunk neki a nagy útnak. Úgy tűnt, az idő nekünk kedvez. Minden hajóban találtunk egy palackpostát, ami különböző feladatokat tartalmazott. Ezek közül a legérdekesebb az volt, amikor a kenukkal összekapaszkodtunk és a Dunán sodródva énekelünk és imádkoztunk. Az út folyamán többször kikötöttünk, hogy felfrissítsük magunkat, és rácsodálkozunk a dunai természet szépségeire. Olykor-olykor sétahajók és uszályok hullámai ringattak minket. Ilyenkor a kapitányok vigyáztak arra, hogy a legénység szárazon megússza. Ez az egésznapos zarándoklat nagyon jó alkalom volt a belső lecsendesedésre, az elmélkedésre. Fáradtan, de lankadatlan lelkesedéssel értük utunk végállomásához, Esztergomba. A kikötőben találkoztunk a többi zarándokkal, akik gyalogosan tették meg a távot. A napunk fénypontja a szentmise volt, az esztergomi Bazilikában, ami az édesanyákét és az összes zarándokért lett felajánlva. Ekkor még nem is sejtettük, hogy milyen izomlással ébredünk majd másnap...:”

EXAMEN - A SZERETŐ FIGYELEM IMÁJA

MI IS AZ EXAMEN?

A Szent Ignác-i examen - ahogy a latin eredetű szó sejteti is - egyfajta lelkiismeret- vizsgálat. Olyan folyamat, amelyben kifejeződik a jó és a rossz, az értékes és értéktelen elkülönül egymástól. Mégsem a múlton való rágódás, nem turkálás bűneink között, nem az önvád gyakorlása, hanem a valóságunk, Istennel való kapcsolatunk hálás tudatosítása.

A szerető figyelem imája Szent Ignác legbecsesebb imája volt. Az examen végzése rendes körülmények között 15 percig tart. Az examen, nem más, mint belső megmozdulásunk tettenérései, ami azt jelenti, hogy odafigyelek arra, hogy a vigasz, vigasztalanság állapotában vagyok-e, Isten felé haladok, vagy tőle távolodom, figyelem, mit akar tőlem az Úr. Ha nap, mint nap sikerül begyakorolni, életünknek olyan ritmust ad, mely által mélyül kapcsolatunk az Istennel. Ha barátok, családtagok, közösség végzi együtt, a köztük lévő viszony is megerősödik.

HOGYAN VÉGEZZÜK AZ EXAMENT?

Istennel végig nézem a napom eseményeit. Rajta tartom a tekintetem minden eseményen, közben figyelem az Isten jelenlétét, minden hétköznapi dologban. Mindezért hálát adok, ahol pedig Isten nélküliséget tapasztalok, ott azt bevallom, és megbánom. Addig szemlélem napom egy - egy eseményét, míg az felmelegszik számomra, és felfedezem napom kincseit: örömet, fájdalmat, értékeket.

Igyekszem Istent engedni szóhoz jutni,

ennek érdekében elhallgatok, elcsendesedem, hogy meghalljam őt. Figyelek arra, hogy testtartásom is kifejezze, hogy imádkozom.

1. Elcsendesedem...
2. Uram, mutasd meg hol voltál jelen a mai napon...
3. Sorra veszem az eseményeket, felkeléstől egészen a mostani pillanatig...
4. Megmaradok egyetlen eseménynél, aminél szívesen elidőzök...
5. Hálát adok minél több dologért...
6. Milyen késztetésekkel próbált vezetni Isten, volt-e melyekre nem reagáltam, ha igen bocsánatot kérek...
7. Hálát adok napomért - hogy Isten jelen van életemben - akkor is, ha nem vettem észre...
8. Kitekintek: Mi következik még ma, holnap? Uram, hogyan akarod, hogy tovább menjünk?

Forrás: Mária Út Közhasznú Egyesület, Magyarország: A Mária Út zárándok lelki vezető füzet

Újvár a parasztsorról

...Az augusztus 1-én és 2-án tartott újvári búcsú messze földön híres-nevezetes látványossága volt az újvári Fő térnek. Valójában a ferencesek templomának, a barátok templomának volt a búcsúja, ezért is hívtuk Porcinkulának. A környező falvakból idelátogató búcsúsok egyenest a templomba vonultak, még az éjszakát is ott virrasztották át. MI, újvári fiatalok azonban Porcinkulának a főtéri látványosságot, a nagy nyüzsgést, a fakanalazást tekintettük. Az egész Fő teret ellepték a sátoros árusok, ételek, italok, csecsebecsék, vásárfiak, a gyerekszemnek csudásabbnál csudásabb dolgok tömege kápráztatta el a sokaságot, s a legkülönbözőbb mutatóványok gondoskodtak az ünneplőbe öltözött tömeg szórakoztatásáról. Minden gyerek kapott ilyenkor – kötelezően – ajándékot. Az ifjaknak, a diákoknak azonban maga az együttlét, a lányokkal való évelődés jelentette az igazi szórakozást. Kart karba fűzve sétáltak föl s alá a sátrak, a hosszú-hosszú sátorutcák között, a fiúk is, a lányok is. Csatogtak a fakanalak a lányok fenekén, persze, viszonzásul a fiúkén is. Kagagás, visongatás töltötte be a Fő teret.”

Luzsica Lajos: *Ifjúságom Érsekújvár, részlet*

MONOLÓGUS VLADIMÍR FILO PÜSPÖK EMLÉKÉRE

Egy újvári testvérünk kérése alapján tesszük közzé az alábbi verset. Vladimír Filo (1940–2015) 1962-ben részesült a papság szentségében, 1974 és 1976 között Érsekújvárrott volt káplán. 1990-ben segédpüspökké szentelték, 2008-tól pedig, egészen haláláig, a rozsnjóí püspöki tisztséget töltötte be.

PROCHÁSZKA FERENC: AZ ÚTRAKÉSZ VÁNDOR MARASZTALÁSA

Mondanám, ne menj még el,
Birkózz a sötétséggel.

Manapság, fogy a bátor,
Ki szembesül a gáton.

Mondanám, nem menj még el,
Lehettél volna fényjel.
Irgalmasság – kiáltjuk,
Amikor a tévutat járjuk.

Mondanám, maradj még itt,
Jó veled, várj egy kicsit.

Belül kór rág szüntelen,
Légy bűnös, vagy büntelen.
Hasztalan marasztallak...

Láttak városok, falvak...
Nézd a Fényt a Menny-tájról.
Ő szólít..., hát menj vándor.

Impresszum:

ECCLESIA - Az érsekújvári magyar katolikus közösség lapja

Megjelenik az egyházi év időszakaiban, évente

4-szer, 300 példányban.

Adományokból fenntartott kiadvány. Számlaszám:

150 47776/5200; IBAN: Sk 37 5200 0000 0000 150477776

Kiadó: Via Mariae, polgári társulás

Felelős: Török András

Elérhetőség: e-mail: torok.bandika@gmail.com;

mobil: +421 903 438 380

Grafikai szerkesztő: Bodzás Gergely

Munkatársak: Andruskó Gyula, Baka Szilvia, Berta Zoltán, Csémi Szilárd, Danczi Mónika, Đurčo Zoltán, Fabó Éva, Hegedűs Erzsébet, Hlavička Gertrúd, Hlavička Tamás, Istenes József, Istenes Marica, Kantár Balázs, Kiss Angelika, Kovalcsik Cirill OFM, Nagy Endre, Nagy László, Pekarik Katica, Pócs Gabriella, Sárai Erika, Stifner Ivett, Sikula Katalin, Zajiček József, Zajiček Tamás, Závodsky Dana, Zsidó János.

Lelki ajánló, közösségi alkalmak 2018 őszén

- **OKTÓBER 4.** Szent Ferenc ünnepe - Tranzitus
- **OKTÓBER 5.** Eucharisztikus elsőpéntek, 16 órától gyóntatás, 17 órakor szentmise, utána szentségimádás
- **OKTÓBER 6.** Házaspárok zárándoklata Óbudavárra
- **OKTÓBER 13.** 5. őszi bringatúra a Börzsöny-Ipoly Nemzeti Parkban
- **OKTÓBER 17.** Fiatalok imaestje a lelki tisztaságért
- **OKTÓBER 20.** Szentendre-i zárándoklat
- **NOVEMBER 2.** Eucharisztikus elsőpéntek 16 órától gyóntatás, 17 órakor szentmise, utána szentségimádás
- **NOVEMBER 17.** Őszi barangolás a Kovácspataki-hegyekben
- **DECEMBER 1.** Adventi koszorúkötés 14 órától
- **DECEMBER 8.** Adventi lelkinap

Uram, adj nekem hálás szívet, hogy mindig észrevegym: több okom van a hálára, mint a panaszra. Ments meg az irigységtől, elégedetlenségtől, nyugtalanságtól, a mindent-tudás látszatától és a mindent-jobban-tudás hazugságától, a gyanútól, hogy valaki mindig bántani akar. Ments meg a közönytől, a házsártos, barátság-talan viselkedéstől, az örökös zsörtölődéstől, a rút önzéstől, a mindent elborító keserűségtől és a hiábavalóság nyomasztó érzésétől. Uram, adj erőt, hogy békésen hordjam az öregkor terheit, humorral fogadjam a feledékenységem jeleit, erőtlen-ségemet, érzékszerveim tompulását, testi-szellemi erőm hanyatlását. Uram, adj bölcs szívet, hogy meg ne feledkezsem a végről itt, és a kezdetről odaát. Kérlek, adj kedvet a munkához, amit még elvégezhetek. Tégy hasznossá, hogy ne érezzem csak tehernek magamat és adj alázatot, hogy belássam, hogy egyre inkább másokra szorulok. Adj kedvet az imádsághoz, a Veled való beszélgetéshez. Adj világosságot, hogy jól lássam magam, és jól lássak másokat is. Adj jó kedvet és nyitottságot, hogy még mindig tudjak befogadni és adj szeretetet, hogy ne csak panaszkodjak mások hidegsége miatt, hanem áraszam a szereteted melegét. Uram, maradj az, aki mindig is voltál: a megbocsátó Édesatyám. Ez indítson arra, hogy én is tudjak megbocsátani. Ne engedd, hogy valaha is fáradt legyek a köszönet-mondáshoz. Ne engedd, hogy valaha is abbahagyjam a dicséretedet. Tartsd meg és növeld a hitemet. Szólj Uram, még hallja a Te szolgálád!

Szent II. János Pál pápa